Ч. 235. Четвер 2 падолиста (20 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата

у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Події в Росиї.

Аж не хоче ся тому вірити, що стало ся тепер в Росиї. Через ніч із закостенїлої абсолютної держави стала ся нараз конституцийна монархія! Чи може бути більша несподіванка? Чи ще 22 місяцї тому назад міг би був хто то припускати або бодай подумати? Аж ось нараз маніфест царя Николая II., який появив ся о півночи з понедїлка дня 30 на второк дня 31 жовтня 1905 р. — сю вельми важну і історичну подію треба точно записати — змінив все до самого споду, влив нового житя в устрій державний, котрий вже давно пережив ся і грозив упадком одної із найбільших держав на сьвітї. Які безпосередні причини вплинули на ту радикальну зміну, се поки-що ще не звістно докладно, бо в послідних днях внаслідок перерваня всїх комунікаций в Росиї надходили лиш дуже скупі вісти; але нема й сумніву, що до того довів революцийний рух, бо навіть сам цар в своїм маніфестї говорить о „нечуваних розрухах“. Які були тоті нечувані розрухи, знаємо вже по части з насцівших давнїйше вістий а по части лиш з тої чутки, яка дістала ся за границю, а котру годї ще провірити.

Що Москва і Петербург були відтяті від всего сьвіта і сим містам грозив вже брак поживи, се звістно; але розійшла ся була чутка, що й сам цар був в Петергофі так замкнений, що мимо великої сили войска чув ся в небезпечности житя. З Одеси насціла була непотверджена доси чутка, що збунтувала ся знову залога чорноморскої фльоти, а після иншої чутки висаджено воєнний корабель „Потемкін“ у воздух і що на нїм погиб також мінїстер маринарки адмірал Бірілев, котрий під ту пору був там на інспекциї. Чутки ті можуть бути, а навіть, здаєсь, і суть неправдиві; але їх треба уважати за ознаку того переполоху, який почав вже ширити ся в виду справдешної революциї. Фактом єсть однак, що маринарка в Петербурзї була збунтувала ся, що в Одесї ставлено барикади і стріляно до войска, що так само стріляно до войска в Ризї, що в Києві войско не хотїло стріляти до людий і т. д. Але найважнїйшим фактом єсть то, що правительство не могло вже дати собі ради з революцийним рухом і не могло єго опанувати.

В виду такого стану річий удало ся ґр. Вітте'му наклонити царя до принятя лїберальної проґрами, до наданя заступникам народу парляментарних прав і остаточно до признаня всего того, що єсть основою конституцийного устрою держави. Петербурска Аґенция телеґрафічна доносить, що ґраф Вітте предложив цареви слїдуючий звіт під заголовком „Директива“:

„Ваше Величество зволили подати менї руководячі основи для правительства з увзглядненєм теперішного стану в Росиї. Рух серед російскої суспільности не єсть наслїдком переходової хиби суспільного порядку і системи правлїня або також наслїдком зорґанізованої акциї крайних елементів, лиш має о много глубшу причину, та починає ся від захитаня рівноваги межи матеріяльними інтересами а зовнішними формами мислячої суспільности.

„Росия стремить до прав на основі горожаньскої свободи. Перша задача правительства лежить в тім, щоби всї услівя горожаньских свобід перевести перед санкцию Думи на дорозї нормальної законодайної працї, а так само справи дотикаючі рівноуправненя перед законами всїх Росиян без ріжницї віроісповіданя і народности. Дальшою задачою єсть установленє законодайних норм для забезпеченя горожаньскої свободи, політичної і економічної, через що має бути узискане добро народу з застереженєм прав, які належать ся цивілізованій державі.

„Однак здїйстненє тих цїлий не повинно послїдувати сейчас, бо нїяке правительство не було би в можности відразу 135 мілїонів лю-

11)

Король диямантів

(З анґлійского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Аж тепер відоймив він вкінци свою руку від мого горла і я відітхнув лекше від того страшного тиску, хоч єго колїно все ще пригнїтало мене мов зелїзний тягар.

— Не сьмійте рушити ся, бо инакше пожалуєте того!

З тими словами приложив менї страшний ніж до горла і говорив дальше:

— Тепер відповідайте менї скоро на мої питаня: Чого ви від мене хотїли? — спитав з блискучими від гнїву очима. — Звідки ви приходите до того, аби знати, що я називаю ся Джемс Савтем?

— Я того нїколи не знав! Правдою єсть то, що случайно і я так називаю ся?

— Що ви кажете?

— Кажу лиш, що то случайно і моє називище. Коли хочете, перегляньте мої кишенї. То імовірно пересьвідчить вас о правдивости моїх слів. Що до мене то мене так само мало обходять ваші справи, як вас мої.

— То ви не полїциянт, тайний аґент, шпигун, або що таке? Можете присягнути на то?

— Очивидно, коли того хочете! Я лиш бідний бухгальтер, що вже Бог знає як довго глядає місця. Чого ви мене мали би боятп ся, то для мене загадка.

Він мовчав хвилю, відтак сказав невдоволеним голосом:

— Не знаю, чи ви говорите правду — і не конче хоче ся менї в то вірити — але я вже якось о тім дізнаю ся. Чи коли би я вас тепер пустив, міг би я вам вірити?

— Можете! Даю вам ще раз моє слово на те!

Він пустив мене і я встав.

Обтріпуючи порох з моєї одежи, змірив я ще раз мого напастника очима і побачив, що той чоловік виглядав дуже обнищений і змарнїлий. Від нашої послїдної стрічи не було єго й половини.

— Але ви не виглядаєте на те, щоби жили в надмірнім достатку — сказав я до него.

— Очивидно що нї, бо я жив як волоцюга; то скоро нищить чоловіка.

— Чогож ви взагалї так скоро щезли? Атже панї Барнес казала менї, що ви єї муж і менї здаєть ся, що яко такий не могли ви нарікати на недостаток.

— Аґа, то она вам то сказала! А що говорила ще?

— Нїчого важного! Знаю лиш, що она по тім, як ви щезли, цїлком стратила голову, особливо від часу пригоди з Дунканом Ротвелем.

Ми немов би змовили ся, перейшли улицю і ішли надбережним бульваром побіч себе, прямуючи до середини міста.

Хоч я не без наміру зробив послїдну замітку, то однако не був я приготовлений на те, аби она так подїлала на мого товариша, як я то зараз побачив.

Знов здивував і налякав мене той чоловік. Станувши спершу мов вкопаний, обернув ся відтак скоро як блискавка довкола себе і знов єго лїва рука опинилась на моїм горлї, а перед моїми очима блиснув в єго правій руцї страшний ніж. Але сим разом удалось менї єго відопхнути.

— Що то має значити? Чоловіче, чи ви цїлком ошалїли?

Тяжко сопучи стояв він передо мною.

— Яке ви імя саме тепер висказали? — вимовив вкінци з трудом. — Яке то імя було? Повторіть єго ще раз, коли маєте відвагу.

Він знов погрозив менї ножем; видавав ся напів божевільним від лютости.

— Дункан Ротвель, чоловік, котрого убито на порозї вашого дому.

— Дункан Ротвель — убитий на порозї вашого дому —

Ніж випав з єго рук і цїле тїло так затремтїло, що я гадав, що він упаде.

Скоро як блискавиця схилив ся я по ніж лежачий на земли і сильно вхопив єго в руку; в моїй руцї був він безпечнїйший як в єго. Він, здавало ся, не замічав того, лише глядів перед себе як непритомний і заєдно повтаряв на ново слова: „Убитий на порозї вашого дому!“

— Де ви так довго укривали ся, що не чули тої страшної новини, яка була на устах всїх?

Я бачив, як він старав ся заволодїти собою. По хвили сказав немов пробуджував ся зі сну:

— Я нїчого не чув і тому не можу собі нїчого пояснити. Оповіджте менї всьо подрібно

дий з обемистою адміністрациєю зробити здібними до принятя свободи. Єсть отже конечним, щоби правительство мало одностайний склад, щоби панувала одностайність в єго цїлях. Єсть конечним, щоби найважнїйші справи в практицї були переведені. Єсть конечним дати доказ щирости і честноти намірів. Правительство мусить здержати ся від всякого мішаня ся до виборів до Думи і стреміти щиро до переведеня указу з дня 25 грудня 1904. Правительство повинно ідентифікувати ся з гадкою великої більшости суспільности, а не з голосним відгомоном поодиноких ґруп, що часто зміняють ся. В окремости же мусить бути переведена реформа Ради державної на основах виборчого права. Думаю, що діяльність правительства повинна опирати ся на слїдуючих основах:

„1) Щирість і честність в переведеню основ горожаньскої свободи і установленю запоруки тої свободи. — 2) Змаганє до знесеня виімкових законів. — 3) Згідність діланя всїх орґанів правительства. — 4) Знесенє репресалїй, звернених против чинів, котрі не грозять безпечности держави і суспільности. — 5) Опозиция против всякого діланя, яке грозить безпечности держави і суспільности, а іменно на основі законів і моральної згоди з розумною більшостию суспільности.

„Треба мати довірє до полїтичного такту росийскої суспільности, позаяк єсть виключене, щоби она бажала собі анархії, котра, не говорячи вже о всїй грозї борби, принесла би з собою небезпечність розпаденя держави."

Ся „дректива" ґр. Віттого сталась мабуть основою царского манїфесту, а ґр. Вітте став чоловіком, котрого імя запишесь глубоко в історії росийскої держави.

Вісти полїтичні.

Доповняючі вибори до Ради державної. — По манїфестї в Росиї. — З Балкану. — Монархія чи република в Норвеґії?

При доповняючих виборах посла до Ради державної з курії загальної округа Підгайцї-Станиславів-Бучач-Товмач-Рогатин вибраний послом Єроним Вершховский, котрий на 1089 голосуючих одержав 673 голосів. Контркандидат др. Теофиль Окуневский одержав разом 416 гососів. Число відданих в поодиноких місцях голосованя було слїдуюче: Підгайцї: В. 103, др. О. 69; Станиславів: В. 155, др. О. 104; Бучач: В. 194, др. О. 48; Товмач: В. 160, др. О. 47; Рогатин: В. 61, др. О. 148.

З Петербурга доносять, що манїфест царя зробив всюди дуже користне враженє, але ще не всюди успокоїло ся. Вчера появила ся відозва социялїстичної партиї, в котрій сказано, що борба пролєтарияту мимо царского указу не устане. Тактика пролєтарияту повинна опирати ся на як найбільшім визисканю прав здобутих в так тяжких услівях. Збори робітничі мають рішити, чи має ся страйк вести дальше чи нї.

В Петербурзї через цїлу ніч по оголошеню манїфесту переходили товпи демонстраций-но улицями, висшівуючи революцийні пісні. Перед домом Побідоносцева зроблено котячу музику. Похід тревав аж до 4 год. рано. Попереду товпи поступав студент з червоним прапором, але полїция не виступала і не робила нїякої перешкоди.

З Одеси доносять, що там настало одушевленє, яке годї описати. Цїле населенє вийшло на улицї. Всї склепи на знак радости позамикано. Улицями переходили численні громади людий а перед палатою ґен.-ґубернатора зібрала ся товпа в силї 20.000 людий. Ґен.-ґубернатор Кавльбарс пожелав зібраним радістного дня і крикнув: „Най живе конституция!" Горожани подякували і просили о випущенє арештованих та о усуненє козаків з міста. Бар. Кавльбарс обіцяв сповнити зараз то бажанє. В містї настав спокій. Побудовані на улицях барикади зараз усунено і затерто всї слїди борби на барикадах. Але мимо того трівога в містї ще не устала; люди боять ся, щоби не повторили ся страшні сцени з оногди, коли полїция била жінки і дїти кольбами, а жандарми стріляли навіть на віз Червоного хреста, що перевозив ранених. Заходами заряду міста випущено з арешту 85 дїтий арештованих оногди.

Опір Порти в справі контролї македоньских фінансів довів до того, що европейскі держави рішили ся вже на демонстрацию фльот, а то на жаданє Австро-Угорщини і Росиї. В тїй демонстрациї мають взяти участь фльоти австро-угорска, французка, італїяньска, англїйска і кілька росийских кораблїв. Німеччина постановила не брати участи в демонстрациї. Чи однак в виду теперішних подій в Росиї і невідрадних відносин в Австро-Угорщинї взагалї прийде до тої демонстрациї, можна сумнївати ся.

В Норвеґії все ще не рішена справа, чи там має бути монархія чи република. Показує ся, що й за републикою єсть в краю досить сильна партия. На оногдашнім засїданю стортінґу пос. Конов противив ся тому дуже, що стортінґ рішає форму правлїня, не спитавши народу, а мінїстер справ заграничних доказував, що конституцийне королївство дає народови таку саму нагоду до розвою як і република. Остаточно постановлено, що народне голосованє над справою устрою державного має відбути ся в днях 12 і 13 падолиста.

Виповняючи єго бажанє, глядів я на него бачно і прийшов до пересьвідченя, що та страшна пригода мусїла дїйстно бути для него ще незвістною. Він слухав з найбільшою увагою і так сказати-б поликав кожде моє слово.

З цїлого єго поведеня видавало ся менї чим раз неімовірнїйшим, аби він мав свою руку в згаданім убийстві.

В часї мого оповіданя поопирали ся ми о поруче, що дїлило нас від води і я бачив, що мій товариш анї разу на мене не глянув, лише безнастанно дивив ся на мутну ріку.

Коли я скінчив, мовчав він хвилю, а відтак спитав:

— Чи я вас добре зрозумів, що до сеї пори не відкрито слїду убийника?

— Нї найменшого.

Коли не помиляю ся, довкола єго уст появив ся усьміх.

— І ви найшли убитого майже в тїй хвили, коли довершено злочину?

— Як би я був лиш одну секунду скорше вийшов до сїний, то був би застав злочинця при дїлї.

Тепер він голосно розсьміяв ся — то був страшний сьміх.

— Бійте ся Бога, чоловіче, не сьмійте ся так страшно! Мене аж морозить від того!

Він замовчав і я не перешкаджав єму. Поволи єго лице прибирало инший вид, немов би єго гадки лїтали десь далеко.

По довшім часї, коли на єго чертах появляли ся найріжнїйші чувства, перервав він мовчанє і немов би забуваючись, не зважаючи на мою присутність, воркнув: „Що то за женщина!"

То він сказав і я дуже добре чув ті слова, хоч він вицідив їх майже лиш крізь зуби, говорячи наців з погордою, наців з зачудованєм. І знов попав в глубоке мовчанє.

8.

Цїла моя вимова не змогла наклонити Барнеса, аби пійшов до дому. Я представляв єму кривду, яку робить собі самому, як і своїй жінцї і поясняв, як підозрінım робить він себе тим, що укриває ся — але всьо на дармо, він не дав ся намовити, аби пійти разом зі мною до готелю. Одно лиш, що менї обіцяв, було, що він явить ся, коли наспіє відповідна пора. Що він під тим розумів, того я не знав.

І від мене зажадав обіцянки, іменно мого слова на то, що я не скажу єго жінцї нїчого о моїй стрічи. Лише тому, що він майже благаючим голосом впевняв мене, що то буде найлїпше для єго жінки і для мене, виповнив я єго бажанє. Але де він перебуває і де укриває ся, того не хотів менї сказати.

Вкінци вимантив від мене всї грошї, які я мав в кишени, і попращав ся зі мною.

Пані Барнес дала менї ключ від дверий, аби я не був від нїкого зависимий, коли би спізнив ся в ночи. Отже ледве я нинї вложив ключ до дверий, коли двері вже отворили ся і я опинив ся око в око перед новим кельнером. І в тїй пізнїй годинї, як впрочім все, була на устах усьмішка.

— Що ви маєте ще в ночи тут робити? — крикнув я до него. — Атже ви знаєте цїлком добре, що я все маю при собі ключ від дверий.

Він стояв випрямлений передо мною як вояк. Анї оком не моргнув, лиш відповів чемно:

— Я, пане, виповняю тут також обовязки нічного сторожа.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 1 падолиста 1905

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів громадї Валява, перемискогв повіта, 200 К запомоги на будову церкви.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ,ст. комісаря повітового Винк. Пшибиславского зі Львова до Золочева, повіт. комісарів Адольфа Пясецкого з Домброви до Львова і Бол. Кудельского з Бжеска до Сокаля, концепістів: Ігн. Білиньского зі Львова до Скалата, Юл. Струсиньского з Гусятина до Переворска, Конст. Розвадовского з Золочева до Львова і Ів. Мікоша з Чесанова до Домброви, а також концептових практикантів Намістництва: Фел. Мецґера з Переворска до Гусятина, Ем. Кульчицкого з Надвірної до Чесанова, Віт. Хшановского зі Львова до Бжеска і Тад. Войцїкевича зі Львова до Залїщик. — Канцелїст Намістництва Йосиф Яцковский перенесений з Жидачева до Горлиць.

— **Дрібні вісти.** Депутация мадярских студентів прибуде дня 5 падолиста до Львова, щоби віддати відвідини польскій молодіжи, котра минувшого року гостила в Будапештї і Дебрецені. — В Коломиї розпочав ся в тамошнім окружнім судї процес против лихваря Абрамка Рамлера, обжалованого о 137 случаїв лихви. — Дирекция почт оповіщує: З причини здержаня руху на значній части зелїзничих шляхів росийских здержано покищо принимане грошевих листів і пакунків для Росиї і Королївства польского. Листи-ж звичайні і поручені для Королївства польского, Фінляндиї і цїлої Росиї — з виїмком полудневої части — висилає ся через Вроцлав, взглядно морскою дорогою через Риґу і Гельзінґфорс, а листи для Одеси, Тифлїсу, Баку і Персиї дорогою на Румунію.

— **Віче австрийских католиків** — як ми вже доносили — відбуде ся в днях від 18 до 22 падолиста у Відни в отсїм порядку: В суботу 18 падолиста буде в т. зв. „Kursal-у“ місга Відня торжественне отворене віча, причім представителї віденьскої диецезиї і міста Відня привитають зібраних. Вечером того дня друге зібране, на якім будуть промовляти представителї всїх поодиноких диецезий. В недїлю 19 падолиста о 9-ій год. рано торжественне богослуженє в катедрі сьв. Стефана. О 11-ій год. перед полуднем в салї катол. Союза челядників буде перше засїданє, на якім між иншими посол проф. Барвіньский виголосить відчит про відносини школи до родительского дому. По полудни друге засїданє. Вечером в людовій гали нового ратуша будуть торжественні зборі товариства сьв. Боніфатия. Крім того відбудуть ся того дня: конференция провідників ґруп католицкого союза унїверситетского і союза челядників. В понеділок 20. падолиста о 7 год. рано в церкві Капуцинів панахида за померших участників всїх давнїйших католицких віч, а потім трете засїданє в „Sophiensale“. Сьвяточні зборі будуть о 7 год. вечер в тім самім льокали. Надто будуть того дня засїданя: катол. Союза Хреста з рефератом про алькоголїзм, Союза добродїйности, конференция державного Союза христ. союзів робітничих і зборі єрусалимских путників, яких почетним предсїдателем мають вибрати Є. Е. Митрополита Шептицкого. Ві вгорок 21-го падолиста соборна служба Божа в церкві Редемптористів з проповідию о. Юрия Фрайнда, потім засїданє в Sophiensale, а вечером сьвяточне засїданє. — Участником віча може бути кождий мужчина, котрий єсть членом якоїсь небудь католицкої органїзациї. Карта вступу коштує 2 К. На сьвяточні зібраня можна набувати сидячі місця по 3, 2 і 1 К. Для пань призначено обмежене число місць в льожах і на ґалериї по 2 К. Письма і грошеві пересилки належить адресувати до канцелярії віча (Kanzlei des Katholikentages, Wien, I. Bäckerstrasse Nr. 14) і там належить вже вже нинї замовляти звіт з віча (2 К). Окремий комітет зелїзничий і кватерунковий займає ся приміщенєм замісцевих вічевиків. Замовленя що до мешкань належить посилати вчасно на руки того комітету (I. Bäckerstrasse Nr. 14).

— **В справі дешевого мяса.** В місяци жовтни довезено до Львова 45.569 кільоґрамів мяса з провінциї, або пересїчно по 1519 кльґр. денно. Позаяк різники, котрі продають мясо в базарах, знизили в наслїдок того цїну мяса по 8 сотиків на кільоґрамі і та знижка увійшла вже в житє, розпочав маґістрат переговори з доставцями мяса з провінциї і добив ся також знижки для мяса вепрового. Та знижка дотикає послїднїйшого рода мяса, котра тїшить ся великим попитом убожшого населеня. — Як дуже львівскі різники косо глядять на засновуючі ся у Львові кіньскі ятки, видко з того, що коли фаховий різник, котрий вже від семох лїт веде ятки кіньскі у Відни, п. Бобачек, зголосив ся з обовязку до тутешної різницкої корпорациї, аби до неї приступити, заряд корпорациї не хотів его вписати і не приймив від него складаної такси. Годї п. Бобачек зложив таксу в маґістратї, котрий, як зверхна власть, опір різників зломив.

— **Зловлене дефравданта.** Касиєр Північної зелїзницї на стациї Меріш-Вайсхірхен на Мораві, Медард Саганек, котрий здефравдував з каси зелїзничої 23.000 корон і утїк, попав в руки полїциї в Цириху. Найдено при нїм цїлу украдену квоту.

— **Найгрубший чоловік.** В Америцї помер в послїдних днях найгрубший може чоловік на сьвітї, назвищем Пилип Крідж. Нездужав від кількох місяців. Від кількох лїт був занятий в цирку, де его показувано яко найтовстїйшого мужчину на сьвітї. Крідж важив 775 фунтів і мав шість стіп округа, але кости его були дуже малі. Треба було двох кравців, аби взяти міру на штани, бо для одного було би то неможливе. На сю одїж треба було сїм метрів подвійної материї.

— **Пробитий ножем.** На переходячого оногди в полудне улицею Сінявского у Львові муляря Йосифа Мариновского напало кількох драбів, з котрих один, також муляр, Йосиф Сїміньский, пробив его ножем в груди. Рана тяжка і сягає аж до легких. Візване поготівле ратункової стациї удїлило раненому першої помочи і відвезло его відтак до шпитала.

— **Величезні дефравдациї** викрито — як доносять з Букарешту — в румуньскій войсковій інтендантурі. Підозрїних о дефравдациї кількох висших офіцирів арештовано. Слїдство веде ся дальше. Король Кароль видав приказ, аби виновних покарано з неумолимою строгостию.

— **Крадїж в костелї.** Оногди в ночи вломили ся невислїджені доси виновники до захристиї римо-кат. костела в Болехові і забрали із стоячої там скарбони близько 60 корон.

— **Землетрясене.** В Катанзаро і Монтелєоне, в Італії, місцевостях навіщених недавним страшним землетрясенем, дало ся чути вчера о годинї 2 пополудни знов землетрясенє, що викликало великий переполох.

— **Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“** до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дїйстних членів, що платять правильно після декляракциї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні декляраций в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолисті), о скорше виповнене тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті деклярациї будуть основою до обчислюваня користий, які статут і реґулямін ухвалений збором призпає членам в міру лїт належаня до товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвиджене і приносить з собою висше виміреннї виплати титулом пенсий, заосмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї деклярациї, годї буде почитати всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого дїловодства. Всякі проволоки тут неумістні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Спкстуска ч. 47). 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби заснувати відділ окружний, а сеж велика шкода для орґанїзациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через відділи і вділи окружні зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе зґуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як материяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без відділів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні зборі в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциї.*

Телеґрами.

Відень 1 падолиста. Бар. Ґавч був вчера у Цїсаря на авдиенциї, котра тревала годину.

Відень 1 падолиста. Вчера вечером відбула ся межи улицею Бабенберґен а парляментом социялїстична демонстрация в користь загального права голосованя. В демонстрациї, котра відбула ся спокійно, взяло участь около 6000 людий.

Прага 1 падолиста. Всї фабрики страйкують. Школи і театри позамикано. Рух на зелїзницях здержано. Власти поробили далеко сягаючі средства осторожности для удержаня мира.

Петербург 1 падолиста. Оберпрокуратор сьв. синода Побідоносцев подав ся до димісиї.

Петербург 1 падолиста. Димісия Побідоносцева наступила на основі царского указу, котрий в признаню его заслуг позіставляє его на дотеперішнїм становищи члена Ради державної, секретаря державного і сенатора. Мінїстер просьвіти Глазов на власне жаданє дістав відставку і поставлений до розпорядимости мінїстра війни. Управу мінїстерства просьвіти обняв провізорично дотеперішний товариш мінїстра Лукіянов.

Петербург 1 падолиста. З провінциї надходять численні вісти о дуже добрім вражіню, яке зробив маніфест царя. Вчерашний день обходжено всюди дуже сьвяточно походами і народними зборами.

Берлин 1 падолиста. З Петербурга доносять, що через цїле пополудне улицї були переповнені товпами а в многих місцях відбували ся зборі. Загально панував спокій а полїция держала ся здалека. Лиш перед технольоґічним інститутом прийшло до бійки з войском, котре стріляло. Коли товпа переходила коло Семенівскої касарні, стріляно із середини. Тут і перед технольоґічним інститутом було кілька ранених. На Невскім проспектї прийшло до бійки межи двома ґрупами, з котрих одна мала прапори о барвах народних а друга червоні. На унїверситетї відбуло ся кілька зборів. Також официри і вояки відбули кілька зборів, на котрі прибули з еполетами і вилогами закритими папером, щоби не можна було розпізнати полку і степеня. Обчисляють, що загалом зґинуло вчера на улицях 10 людий. Перед технольоґічним інститутом зранено тяжко одного професора і одного адвоката.

Москва 1 падолиста. (Петербурґска Аґенция телеґрафічна). Маніфест принято тут з одушевленем. Люди на улицях складали собі желаня і стискали ся. Страйкуючі вертають до роботи. По улицях відбували ся многі зборі. Першим на таких зборах промавляв ректор унїверситету. Пізнїйше всї громади сполучили ся разом і устроїли похід улицями. За душу князя Трубецкого відбуло ся заупокійне богослуженє.

Одеса 1 падолиста. Управа міста ухвалила виасиґнувати 5000 рублїв для родин по забитих і ранених підчас послїдних розрухів.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 31 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·10 до 6·30; овес 6·20 до 6·50; ячмінь пашний 5·70 до 6·—; ячмінь броварний 6·40 до 6·65; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·25; вика —·— до —·—; бобик 6·20 до 6·40; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·— ; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 70·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).